1672

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: P-1494/2024-22

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja RŽ iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], kojeg zastupa supruga SŽ, protiv tuženika CENTAR BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Heinzelova 47A, OIB: 89296739230, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Antonija Galić Kondža, Zagreb, Strojarska cesta 20, radi utvrđenja da je ugovor bez pravnog učinka, nakon javne glavne rasprave zaključene 16. travnja 2025. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i VŽ, punomoćnika po zaposlenju tuženika, dana 2. lipnja 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje da je Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini od 11. prosinca 2007., potvrđen od strane Javnog bilježnika Ilinke Lisonek dana 13. prosinca 2007. pod brojem OV-28931/2007, nepostojeći i bez pravnog učinka.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje da je Ugovor o kratkoročnom kreditu 2059/2007 od 11. prosinca 2007., ovjeren od strane Javnog bilježnika Ilinke Lisonek dana 13. prosinca 2007., nepostojeći i bez pravnog učinka.

III. Odbija se u cijelosti zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U Tužbi se, u bitnom, navodi da je on vlasnik nekretnine oznake zk. č. 2915/2 upisane u zk. ul. [broj ZK uloška] k. o. [katastarska općina], etaže 4, na kojoj je upisano založno pravo u korist tuženika temeljem Sporazuma o osiguranju novčane tražbine, solemniziranom po Javnom bilježniku Ilinki Lisonek dana 13. prosinca 2007. pod brojem OV-28931/2007 (dalje u tekstu: sporazum o osiguranju). Predmetno založno pravo da služi osiguranju tuženikove tražbine povrata kredita u okviru Ugovora o kreditu 2059/2007 sklopljenom 11. prosinca 2007. između tuženika kao kreditora i Arkada d.o.o. kao dužnika u visini glavnice u iznosu od 300.000,00 kn (dalje u tekstu: Ugovor o kreditu). U Ugovoru o kreditu i Sporazumu o osiguranju da se kao potpisnici u ime tuženika, kao kreditora, navode predsjednik uprave CŽ, punomoćnica NŽ, direktorica sektora i član uprave PŽ. Tužitelj smatra

da navedene osobe nisu bile ovlaštene zastupati tuženika prilikom potpisivanja tih ugovora, slijedom čega da su ti ugovori bez pravnog učinka, nepostojeći. Naime, da uz te ugovore ne prileži punomoć kojom je član uprave tuženika CŽ opunomoćio direktoricu sektora NŽ i drugog člana uprave PŽ za potpisivanje tih ugovora te ad prilikom solemnizacije Sporazuma o osiguranju nisu poštivane odredbe čl. 59. i 60. Zakona o javnom bilježništvu (Narodne novine, broj: 78/1993., 29/1994., 162/1998., 16/2007., dalje u tekstu: ZJB). Takav akt da nema snagu ovršne isprave u smislu Ovršnog zakona niti u smislu odredbe čl. 60. ZJB-a te ne proizvode nikakve pravne učinke. Stoga tužbom zahtijeva da se Sporazum o osiguranju i Ugovor o kreditu utvrde nepostojećima i bez pravnog učinka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da on kao ovrhovoditelj vodi pred Općinskim sudom u Zadru, pod brojem Ovr-417/2021, ovršni postupak protiv vlasnika nekretnine na kojoj je upisano založno pravo u njegovu korist temeljem ovršnog Sporazuma o osiguranju, vlasnik koje je nekada bio DI Feniks d.o.o., raniji ovršenik, a danas je tužitelj, sadašnji ovršenik. Navedeni o vršni postupak da se je nekada vodiok pod brojem Ovr-2605/2008, temeljem rješenja o ovrsi od 18. studenog 2008., koje je povodom žalbe ovršenika DI Feniks d.o.o. potvrđeno do strane Županijskog suda u Zadru, Gž-1190/2009 od 29. svibnja 2009. Osim toga, da je odbije tužbeni zahtjev treće osobe radi proglašenja predmetne ovrhe nedopuštenom, presudom Općinskog suda u Zadru, P-1774/2015 od 8. svibnja 2015., koja je postala pravomoćna, dok je pravomoćnim rješenjem ovog suda P-121/2018 od 4. ožujka 2020. odbačena tužba SŽ radi utvrđenja ništetnosti i brisanja založnog prava. Tužitelj da je vlasništvo predmetne nekretnine stekao temeljem presude na temelju priznanja Općinskog suda u Zadru, P-928/2018 od 4. rujna 2018., donesene povodom tužbe tužitelja protiv tuženika DI Feniks d.o.o., temeljem navodne dosjelosti, u kojoj se navodi da je tužitelj bio upoznat da je na toj nekretnini upisano založno pravo u korist tuženika. Tužitelj da je dobrovoljno uplatio tuženiku iznos od 98.574,49 kn po osnovi glavnice osiguranog potraživanja, iznos od 3.100,00 kn po osnovi troškova ovrhe i iznos od 4.022,25 kn po osnovi zateznih kamata na troškove ovrhe, a da preostalo osigurano nenamireno potraživanje tuženika iznosi 29.987,55 EUR radi naplate kojeg tuženik i dalje vodi ovrhu na predmetnoj nekretnini. Smatra da ova parnica predstavlja primjer obijesnog parničenja te da je o svim zahtjevima već pravomoćno odlučeno. Stoga ističe prigovor nedostatka pravnog interesa, nedostatka aktivne legitimacije i prigovor zastare.

3. Tužitelj smatra da je tuženik uz odgovor na tužbu dostavio krivotvorenu ispravu, budući da je u Sporazum o osiguranju umetnuo stranice 14, 15 i 16, koje nisu sastavni dio tog sporazuma.

4. Tuženik predlaže tužbu odbaciti zbog toga što je tužitelj pred ovim sudom pokrenuo još tri postupka koji se odnose na iste ugovore kao i predmetna tužba (P-1221/2021, P-2080/2022 i P-1494/2024).

5. Tijekom dokaznog postupka pročitani su Sporazum o osiguranju (list 8. – 12. spisa), Ugovor o kreditu (list 13. – 2. spisa), izvadak iz zemljišne knjige Općinskog suda u Zadru, za zk ul. [broj ZK uloška] k. o. [katastarska općina] (list 21. – 23. spisa), isprave koje je tuženik dostavio uz odgovor na tužbu (list 49. – 124. spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika (list 235. – 261. spisa), isprave koje je tužitelj dostavio uz podnesak od 30. listopada 2024. (list 267. – 330. spisa) i

tužbe koje je tužitelj podnio pred ovim sudom protiv tuženika u ostali postupcima (list 335. – 352. spisa).

6. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da su tužbeni zahtjevi neosnovani.

7. Predmet spora jest utvrđenje proizvode li Sporazum o osiguranju i Ugovor o kreditu pravne učinke s obzirom na navode tužitelja da su te ugovore u ime tuženika potpisale neovlaštene osobe.

8. Među strankama je nesporno da je tuženik temeljem Ugovora o kreditu isplatio korisniku kredita Arkada d.o.o. kredit u iznosu od 300.000,00 kn te da je osigurao to potraživanje založnim pravom na nekretnini založnog dužnika DI Feniks d.o.o., da je to založno pravo upisano u zemljišnoj knjizi temeljem Sporazuma o osiguranju te da je u međuvremenu tužitelj postao vlasnik te nekretnine.

9. Sporno je ima li tužitelj pravni interes za podnošenje predmetne tužbe, ima li aktivnu legitimaciju, je li zahtjev za utvrđenje da su predmetni ugovori bez pravnog učinka u zastari te, općenito, može li se smatrati da predmetni ugovori nemaju pravnog učinka.

10. *Pravni interes* je pravna korist koju tužitelj očekuje ostvariti donošenjem pozitivne presude o njegovom tužbenom zahtjevu. Ako takva pravna korist objektivno ne postoji, tada tužitelj nema pravnog interesa za vođenje parnice (za angažiranje pravosudnog aparata) i tužbu je potrebno odbaciti.

11. S obzirom da je tužitelj uknjiženi vlasnik nekretnine na kojoj je upisano založno pravo u korist tuženika, temeljem kojeg je tuženik pokrenuo i danas vodi ovršni postupak radi prodaje te nekretnine, to tužitelj ima pravni interes za vođenje predmetne parnice, jer bi u slučaju prihvaćanja tužbenog zahtjeva sud utvrdio da je Sporazum o osiguranju temeljem koje je upisano založno pravo bez pravnog učinka, što znači da bi založno pravo moralo biti brisano iz zemljišne knjige, a utvrđenje da je Ugovor o kreditu bez pravnog učinka imalo bi za posljedicu da tuženik ne može prema korisniku kredita imati tražbinu po osnovi povrata kredita (imao bi tražbinu po osnovi povrata stečenog bez pravne osnove, ali takva tražbina nije bila osigurana založnim pravom).

12. Tužitelj može u tužbi tražiti da sud samo utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave. Takva se tužba može podići kad je to posebnim propisima predviđeno, kad tužitelj ima pravni interes da sud utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost odnosno neistinitost kakve isprave prije dospjelosti zahtjeva za činidbu iz istog odnosa ili kad tužitelj ima kakav drugi pravni interes za podizanje takve tužbe (čl. 187. st. 1. i 2. ZPP-a).

13. Tužitelj u ovoj parnici traži da sud utvrdi da ne postoji pravni odnos iz Sporazuma o osiguranju i Ugovora o kreditu i za to, kao što je već pojašnjeno, ima

pravni interes, slijedom čega nema mjesta odbačaju tužbe u ovoj parnici.

14. Sud je pročitao tužbe koje je tužitelj podnio protiv tuženika u ostalim postupcima koji se vode pred ovim sudom te je utvrdio da u predmetu P-... tužbenim zahtjevom traži utvrđenje ništetnosti odredaba o promjenjivim kamatnim stopama sadržanim u Ugovoru o kreditu i Sporazumu o osiguranju te da se u predmetu P-... tužbenim zahtjevom traži utvrđenje da je tražbina tuženika koja je osigurana založnim pravom temeljem Sporazuma o osiguranju na nekretnini tužitelja prestala te da se tuženiku naloži izdavanje tužitelju brisovnog očitovanja.

15. S obzirom da ne postoji objektivni identitet spora između tih parnica i ove parnice, to ne postoji višestruka litispendencija pa nema mjesta odbačaju tužbe u ovoj parnici pozivom na odredbu čl. 194. st. 3. ZPP-a.

16. Nadalje, kao što se na ništetnost ugovora može pozivati svaka zainteresirana osoba (čl. 327. st. 1. Zakona o obveznim odnosima /Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., dalje u tekstu: ZOO/), dakle, tužbu za utvrđenje ništetnosti nekog ugovora može podnijeti svatko tko za to ima pravni interes, tako i tužbu za utvrđenje da je određeni ugovor bez pravnog učinka zato jer se smatra da nije nikada niti sklopljen (što je inače posljedica ništetnosti) može podnijeti svatko tko za to ima pravnog interesa.

17. Kako je utvrđeno da tužitelj ima pravni interes za podnošenje predmetne tužbe, to je, u konkretnom slučaju, isti ujedno i aktivno legitimiran za njeno podnošenje.

18. Zahtjevi za sudski raskid nekog ugovora, za utvrđenje ništetnosti ili pobojnosti nekog ugovora, a tako i za utvrđenje da ugovor nije niti sklopljen pa da ne proizvodi pravne učinke, nisu tražbine u obvezno-pravnom smislu (na činjenje, nečinjenje, trpljenje ili propuštanje) koje podliježu zastarijevanju.

19. To su prava koje pripadaju ovlaštenicima pod pretpostavkama propisanim u ZOO-u, ali nisu tražbine. Svaka tražbina proizlazi iz nekog prava, ali samo pravo nije tražbina.

20. Dakle, tuženikov prigovor zastare jest neosnovan, budući da zahtjev za utvrđenje da su predmetni ugovori bez pravnog učinka, zato što su nepostojeći, ne može zastarjeti.

21. Sporazum o osiguranju sklopljen je 11. prosinca 2007. između tuženika kao vjerovnika, Arkada d.o.o. kao dužnika i DI Feniks d.o.o. kao založnog dužnika.

22. Sporazum je u ime tuženika kao vjerovnika potpisala NŽ, tuženikova direktorica sektora poslova s gospodarstvom i PŽ, član uprave tuženika, s time da se u zaglavlju ugovora da tuženika zastupa predsjednik uprave CŽ, a po punomoći član uprave i direktor sektora.

23. Navedeni Sporazum o osiguranju podnijeli su na potvrdu (solemnizaciju) javnom bilježniku Ilinki Lisonek zastupnici po zakonu dužnika Arkada d.o.o. i založnog dužnika DI Feniks d.o.o., ZŽ i SŽ.

24. Ugovor o kreditu sklopljen je 11. prosinca 2007. između tuženika kao kreditora, Arkada d.o.o. kao korisnika kredita i ZŽ kao jamca platca.

25. Ugovor je u ime tuženika kao kreditora potpisala NŽ, tuženikova direktorica sektora poslova s gospodarstvom i PŽ, član uprave tuženika, s time da se u zaglavlju ugovora da tuženika zastupa predsjednik uprave CŽ, a po punomoći član uprave i direktor sektora.

26. Na navedenom ugovoru je javnobilježnički ovjeren potpis ZŽ kao zastupnika po zakonu korisnika kredita Arkada d.o.o. te kao jamca platca.

27. Iz povijesnog izvatka iz sudskog registra za tuženika proizlazi da je CŽ bio član uprave tuženika od 16. ožujka 2007. do 21. prosinca 2007. te da je bio ovlašten po zakonu zastupati tuženika skupno s još jednim članom uprave. Predsjednik uprave tuženika postao je 21. prosinca 2007. i tu funkciju je obnašao do 11. svibnja 2011., s time da je od 21. prosinca 2007. do 6. kolovoza 2010. bio ovlašten zastupati tuženika samostalno i pojedinačno, a nakon toga skupno s još jednim članom uprave.

28. Također, proizlazi da je PŽ bio član uprave tuženika od 2. srpnja 2006. do 6. travnja 2009. te da je bio ovlašten zastupati tuženika skupno s još jednim članom uprave.

29. Dakle, u vrijeme kada su sklopljeni Sporazum o osiguranju i Ugovor o kreditu, **.**.2007., PŽ i CŽ su kao članovi uprave tuženika bili ovlašteni po zakonu (dakle, bez punomoći) zastupati tuženika, ali skupno s još jednim članom uprave (čl. 241. st. 1. i 2. Zakona o trgovačkim društvima /Narodne novine, broj: 111/1993., 34/1999., 121/1999., 52/2000., 118/2003., 107/2007., dalje u tekstu: ZTD/07).

30. NŽ je kao direktorica tuženikovog Sektora poslova s gospodarstvom očito imala ulogu punomoćnika po zaposlenju.

31. Prema odredbi čl. 43. st. 1. ZTD-a/07 osoba čija je dužnost da kao radnik trgovačkoga društva obavlja poslove koji po redovitom tijeku stvari uključuju i sklapanje određenih ugovora, odnosno poduzimanje određenih pravnih radnji, ovlaštena je da kao punomoćnik društva sklapa i te ugovore i poduzima te pravne radnje u granicama poslova koje obavlja.

32. Dakle, predmetni Ugovor o kreditu i Sporazum o osiguranju potpisala je NŽ kao punomoćnica po zaposlenju te PŽ kao član uprave, koji su te ugovore ovjerili pečatom tuženika.

33. Prema ograničenim zastupanja upisanima u sudski registar, PŽ nije mogao zastupati tuženika bez još jednog člana uprave.

34. S obzirom da tuženik nije sudu dostavio punomoć koju je navodno CŽ, drugi član uprave, izdao PŽ, da potpiše predmetne ugovore i u njegovo ime, to proizlazi da je PŽ potpisao predmetne ugovore samo u svoje ime, a ne i u ime drugog člana

uprave, GŽ, iz čega bi proizlazilo da tuženik, što se tiče PŽ, nije bio zastupan sukladno ograničenjima upisanim u sudskom registru.

35. Međutim, NŽ je kao punomoćnica po zaposlenju bila ovlaštena samostalno zastupati tuženika pri sklapanju predmetnih ugovora, ako tuženikovim internim pravilima nije bilo određeno drugačije, dakle, ako sam tuženik nije odredio da je njegovim zaposlenicima za sklapanje ovakvih ugovora potrebna posebna punomoć te da se ovakvi ugovori mogu potpisivati samo od strane posebno ovlaštenih punomoćnika i to po dvoje, za koje zaključke u ovom predmetu nema uporišta, jer to nitko ne tvrdi te takva interna pravila tuženika sudu nisu dostavljena.

36. Dakle, iz isprava u spisu proizlazi da je tuženik prilikom sklapanja predmetnih ugovora bio valjano zastupan po punomoćnici po zaposlenju ĐŽ.

37. Međutim, sve i da tuženik prilikom sklapanja tih ugovora nije bio valjano zastupan, dakle, da se je radilo o slučaju sklapanja ugovora po osobama koje tuženika nisu ovlaštene uopće zastupati ili jesu, ali ne u tom i takvom opsegu, dakle, da se radi o prekoračenju ovlaštenja za zastupanje, ti ugovori bi obvezivali tuženika ako bi ih on naknadno odobrio (čl. 311. st. 1. i 3. i čl. 312. ZOO-a).

38. S obzirom da iz predmetnih ugovora proizlazi da su isti sastavljeni od strane tuženika, a nesporno je da je tuženik temeljem Ugovora o kreditu isplatio korisniku kredita ugovoreni kreditni iznos, dok je temeljem Sporazuma o osiguranju upisao na nekretnini založnog dužnika založno pravo te danas na toj nekretnini vodi ovršni postupak radi naplate nepodmirenog kreditnog potraživanja, to je očito da je, u krajnjoj liniji, tuženik odobrio sklapanje tih ugovora.

39. Stoga su isti valjano sklopljeni i proizvode sve pravne učinke.

40. Valja napomenuti da eventualni propusti javnog bilježnika prilikom potvrde (solemnizacije) Sporazuma o osiguranju ne utječu na činjenicu da je isti sklopljen i da isti pravno obvezuje ugovorne strane.

41. Naime, solemnizacija nije formalni uvjet nastanka i valjanosti ugovora o kreditu ili ugovora o osiguranju tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini. Za nastanak tih ugovora dostatno je da su sklopljeni u pisanom obliku.

42. Solemnizacija je bitna samo ako ugovorne strane žele da ugovor o osiguranju tražbine zasnivanjem založnog prava u slučaju neuredne otplate tražbine ima svojstvo ovršne isprave temeljem koje se može zahtijevati provedba ovrhe na toj nekretnini (čl. 54. ZJB-a).

43. Dakle, eventualni propusti javnog bilježnika prilikom solemnizacije Sporazuma o osiguranju mogu dovesti do toga da taj sporazum nema snagu javne ovršne isprave, ali ne do toga da se taj sporazum smatra nepostojećim i da ne proizvodi nikakve pravne učinke, uz napomenu da predmetni Sporazum o osiguranju i bez navedene solemnizacije sadrži sve elemente potrebne za njegovu provedbu u zemljišnoj knjizi, dakle, za zasnivanje dobrovoljnog založnog prava na nekretnini, a to je njegov osnovni namjeravani pravni učinak.

44. Napominje se i da je javni bilježnik dužan izvršiti uvid u sve punomoći temeljem kojih se sklapa određeni ugovor i iste čuvati u svojoj arhivi samo kada se ugovor sklapa u obliku javnobilježničkog akta kojeg sastavlja taj javni bilježnik (čl. 54. st. 5. ZJB-a), a u konkretnom slučaju predmetni Sporazum o osiguranju i Ugovor o kreditu nisu sklopljeni (niti su trebali biti) u obliku javnobilježničkog akta sastavljenog po javnom bilježniku, već je predmetni Sporazum o osiguranju, kao privatna isprava, naknadno podnijet na potvrdu (solemnizaciju) javnom bilježniku Ilinki Lisonek od strane založnog dužnika DI Feniks d.o.o. (kojeg je zastupala direktorica SŽ) i dužnika Arkada d.o.o. (kojeg je zastupao direktor ZŽ), sukladno odredbi čl. 59. ZJB-a.

45. Naime, određeni pravni poslovi da bi bili valjani moraju biti sklopljeni u obliku javnobilježničkog akta kojeg sastavlja javni bilježnik (kao što je već navedeno, tu se ne ubrajaju ugovori o kreditu i ugovori o osiguranju tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretnini). Ako se ne radi o takvim poslovima, sudionici tih pravnih poslova, bilo svi ili samo neki od njih, mogu javnom bilježniku podnijeti na potvrdu ispravu o tim pravnim poslovima i tako potvrđena isprava ima snagu javnobilježničkog akta, a ako je sastavljena sukladno odredbama čl. 54. ZJB-a, i snagu ovršnog javnobilježničkog akta. Za zasnivanje osiguranja tražbine dovoljno je da privatnu ispravu potvrdi obveznik (čl. 59. st. 1. ZJB-a).

46. Tako su u konkretnom slučaju Sporazum o osiguranju, kao privatnu ispravu, podnijeli na potvrdu javnom bilježniku Ilinski Lisonek obveznici i to Arkada d.o.o. kao dužnik/korisnik kredita i DI Feniks d.o.o. kao založni dužnik.

47. Prema odredbi čl. 59. st. 3. ZJB-a ako privatna isprava odgovara po svom obliku propisima javnobilježničke isprave (čl. 43. do 48. ZJB-a) i propisima o sadržaju javnobilježničkog akta (čl. 69. st. 1. t. 2., 4. i 6. ZJB-a) te ako su ju potpisali sudionici ona će se potvrditi bez sastavljanja posebnog javnobilježničkog akta na taj način što će se na ispravu staviti posvjedočenja navedena u čl. 69. t. 1., 3. i 5. ZJB-a (podatak o javnom bilježniku, naznaka načina na koji je utvrđena istovjetnost sudionika pravnog posla koji ispravu podnose na potvrdu te napomenu da je javnobilježnički akt sudionicima pročitan ili da su održane one formalnosti koje po ovom zakonu zamjenjuju čitanje akta).

48. Iz potvrde javnog bilježnika Ilinke Lisonek koja je stavljena na Sporazum o osiguranju, pod brojem OV-28931/2007 dana 13. prosinca 2007., proizlazi da je javni bilježnik postupio sukladno odredbi čl. 59. st. 3. ZJB-a.

49. Dakle, javni bilježnik nije bio dužan utvrđivati istovjetnost niti punomoć za zastupanje svih sudionika Sporazuma o osiguranju, već samo inih sudionika koji su mu tu privatnu ispravu podnijeli na potvrdu, a to su Arkada d.o.o. i DI feniks d.o.o. te je uvidom u sudski registar utvrdio da je Arkada d.o.o. zastupana po direktoru ZŽ, a DI Feniks d.o.o. po direktorici SŽ.

50. Stoga se zaključuje da u postupanju javnog bilježnika nije bilo nikakvih nepravilnosti, ali sve i da jest, to ne bi utjecalo na valjanost samog Sporazuma o osiguranju.

51. Naime, javnobilježnički akt pri čijem sastavljanju nisu poštovane odredbe čl. 59. ZJB-a nema snagu javne isprave (čl. 70. st. 1. ZJB-a), ali ugovor koji je htio biti potvrđen kao javnobilježnički akt i dalje postoji kao privatna isprava te obvezuje ugovorne strane.

52. Stoga su tužbeni zahtjevi za utvrđenje da su Ugovor o kreditu i Sporazum o osiguranju nepostojeći i bez pravnog učinka odbijeni kao neosnovani.

53. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 2. lipnja 2025.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

DNA:

- tužitelju po punomoćnici

- tuženiku po punomoćniku